

WYROK TRYBUNAŁU (wielka izba)

z dnia 21 kwietnia 2015 r. (*)

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Podatek od wartości dodanej – Szósta dyrektywa 77/388/EWG – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 132 ust. 1 lit. a) i art. 135 ust. 1 lit. h) – Zwolnienia – Publiczne usługi pocztowe – Znaczki pocztowe – Dyrektywa 97/67/WE

W sprawie C-114/14

mającej za przedmiot skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie art. 258 TFUE, wniesionej w dniu 10 marca 2014 r.,

Komisja Europejska, reprezentowana przez J. Enegrena oraz L. Lozano Palacios, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczenia w Luksemburgu,

strona skarżąca,

przeciwko

Królestwu Szwecji, reprezentowanemu przez U. Persson oraz A. Falk, działające w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

TRYBUNAŁ (wielka izba),

w składzie: V. Skouris, prezes, K. Lenaerts, wiceprezes, M. Ilešić, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, J.C. Bonichot (sprawozdawca), S. Rodin i K. Jürimäe, prezesi izb, A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

podjęwszy, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Komisja Europejska w skardze do Trybunału wnosi o stwierdzenie, że Królestwo Szwecji – nie zwalniając z podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „podatkiem VAT”) dokonywanych przez publiczne służby pocztowe świadczenia usług i dostawy towarów z tymi usługami związanej, z wyjątkiem przewozu osób i usług telekomunikacyjnych, ani dostawy, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym na terytorium krajowym – uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy, odpowiednio, art. 132 ust. 1 lit. a) i art. 135 ust. 1 lit. h) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Ramy prawne

Dyrektywa 2006/112

2 Tytuł IX dyrektywy 2006/112, „Zwolnienia”, zawiera rozdział 2, zatytułowany „Zwolnienia dotyczące określonych czynności wykonywanych w interesie publicznym”. Zawarty w tym tytule art. 132 ust. 1 lit. a) stanowi:

„Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje:

a) świadczenie usług przez pocztę państwową i dostawa towarów z tymi usługami związanej [dokonywane przez publiczne służby pocztowe świadczenie usług i dostawa towarów z tymi usługami związanej], z wyjątkiem przewozu osób i usług telekomunikacyjnych”.

3 Artykuł 135 dyrektywy 2006/112, zawarty w następnym rozdziale, zatytułowanym „Zwolnienia dotyczące innych czynności”, stanowi w ust. 1 lit. h):

„Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje:

[...]

h) dostawy, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym na terytorium danego państwa, znaczków skarbowych i innych podobnych znaczków”.

4 Przepisy wymienione w pkt 2 i 3 niniejszego wyroku są tożsame z mającymi uprzednio zastosowanie przepisami art. 13 cz. IV A ust. 1 lit. a) i art. 13 cz. IV B lit. e) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1), uchylonej i zastąpionej dyrektywą 2006/112.

Dyrektywa 97/67/WE

5 Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1998, L 15, s. 14), zmieniona dyrektywą 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. (Dz.U. L 176, s. 21) (zwana dalej „dyrektywą 97/67”), ustanawia, zgodnie ze swym art. 1, wspólne reguły dotyczące między innymi świadczenia pocztowych usług powszechnych w ramach Wspólnoty Europejskiej i kryteriów definiujących usługi, które mogą być zastrzeżone dla operatorów świadczących usługi powszechne.

6 Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 97/67 ma następujące brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewni, by użytkownicy korzystali z prawa do usług powszechnych obejmujących cięgie świadczenie usług pocztowych o określonej jakości we wszystkich punktach na swoich obszarach, po przystępnych cenach dla wszystkich użytkowników”.

7 Artykuł 4 dyrektywy 97/67 przewiduje:

„Każde państwo członkowskie zapewni, by świadczenie usług powszechnych było zagwarantowane, i powiadomi Komisję o działaniach, jakie podjęło w celu wypełnienia tego obowiązku, a w szczególności o tożsamości operatora/operatorów świadczącego/świadczących usługi powszechne. Każde państwo członkowskie określi zgodnie z prawem Wspólnoty obowiązki i prawa przypisane operatorowi/operatorom świadczącemu/świadczącym usługi powszechne i poda je do wiadomości publicznej”.

Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi i przebieg postępowania przed Trybunałem

8 W dniu 10 kwietnia 2006 r. Komisja skierowała do Królestwa Szwecji wezwanie do usunięcia uchybienia, w którym zarzuciła temu państwu członkowskiemu uchybienie zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. 13 cz. 1 ust. 1 lit. a) i art. 13 cz. 1 lit. e) szóstej dyrektywy 77/388 wskutek braku zwolnienia z podatku VAT dokonywanych przez publiczne służby pocztowe świadczenia usług i dostawy towarów z tymi usługami związanej, z wyjątkiem przewozu osób i usług telekomunikacyjnych, oraz dostawy, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym na terytorium krajowym.

9 Pismem z dnia 7 czerwca 2006 r. władze szwedzkie udzieliły odpowiedzi na to wezwanie, kwestionując uchybienie swoim zobowiązaniom na mocy szóstej dyrektywy 77/388.

10 Komisja, nieusatysfakcjonowana taką odpowiedzią, skierowała do Królestwa Szwecji w dniu 18 lipca 2007 r. uzasadnioną opinią, wzywając to państwo do zastosowania się do ciążących na nim zobowiązań w terminie dwóch miesięcy od otrzymania tej opinii.

11 Pismem z dnia 17 września 2007 r. Królestwo Szwecji udzieliło odpowiedzi na uzasadnioną opinią, podnosząc, że przewidziane przez dyrektywę 2006/112, w tym samym brzmieniu co przez szóstą dyrektywę 77/388, zwolnienie świadczeń wykonywanych przez publiczne służby pocztowe nie znajduje zastosowania do rynku szwedzkiego, jako że służby takie na nim nie istniały.

12 Uznawszy stanowisko tego państwa członkowskiego za niezadowalające, Komisja postanowiła wnieść do Trybunału skargę w niniejszej sprawie.

13 Zgodnie z art. 16 akapit trzeci statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Królestwo Szwecji wniosło o rozpoznanie sprawy przez Trybunał w składzie wielkiej izby.

W przedmiocie skargi

W przedmiocie zarzutu pierwszego, opartego na nieprawidłowej transpozycji art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112

Argumentacja stron

14 Komisja podnosi, że Królestwo Szwecji powinno zwolnić z podatku VAT usługi i dostawy towarów z tymi usługami związane, z wyjątkiem przewozu osób i usług telekomunikacyjnych, jakie Posten AB ma świadczyć zgodnie z dyrektywą 97/67.

15 Komisja wskazuje, że usługi operatorów świadczących usługi powszechne zgodnie ze zobowiązaniami ciążącymi na nich na mocy art. 3–6 dyrektywy 97/67 mieszczą się w zakresie pojęcia „świadczenia usług przez pocztę państwową [przez publiczne służby pocztowe]” w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112.

16 Komisja zwraca w tym względzie uwagę, że Posten AB, spółka prawa prywatnego, została wyznaczona jako operator pocztowej usługi powszechnej w Szwecji. Na poparcie tego twierdzenia Komisja przywołuje spór sądowy między Posten AB a szwedzkim organem regulacji poczty i telekomunikacji w przedmiocie decyzji tego organu o poddaniu udzielonej na rzecz Posten AB koncesji na wykonywanie działalności pocztowej warunkom dotyczącym wyznaczenia tej spółki jako operatora usługi powszechnej. Zdaniem Komisji z wyroku wydanego przez Kamarrätten i Stockholm (apelacyjny sąd administracyjny w Sztokholmie) wynika jasno, że operacje wykonywane przez Posten AB można odróżnić na tej podstawie od operacji wykonywanych przez innych operatorów na rynku szwedzkim.

17 Zgodnie ze stanowiskiem Komisji Królestwo Szwecji ma obowiązek wdrożyć zwolnienie przewidziane w art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112, mimo że owo państwo członkowskie jest zdania, iż jest w stanie lepiej zapewnić neutralność podatkową metodami innymi niż zwolnienie. Komisja powołuje się w tym względzie na wyrok Komisja/Hiszpania (C-204/03, EU:C:2005:588, pkt 28).

18 Ponadto z wyroku TNT Post UK (C-357/07, EU:C:2009:248) Komisja wywodzi, że sporne zwolnienie z podatku VAT nie podważa zasady neutralności podatkowej.

19 Komisja wyjaśnia wreszcie, że żadne zniekształcenie konkurencji, jeżeli w ogóle można założyć jego istnienie, nie może zwolnić Królestwa Szwecji z obowiązku zastosowania zwolnienia przewidzianego w art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112, który różni się od innych przepisów tej dyrektywy swoim bezwarunkowym charakterem. Komisja twierdzi, że odwrotnie – w żadnej sytuacji, w której wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem jednego stosują to zwolnienie, może potencjalnie generować zniekształcenie konkurencji na rynku wewnętrznym.

20 Królestwo Szwecji utrzymuje natomiast, że zwolnienie Posten AB z podatku VAT na mocy odstępstwa przewidzianego dla publicznych służb pocztowych byłoby sprzeczne z dyrektywą 2006/112, postanowieniami traktatu FUE w dziedzinie konkurencji oraz z celami dyrektywy 97/67.

21 Pozwane państwo członkowskie podnosi w tym względzie, że w Szwecji, na dawno – bo jeszcze przed przystąpieniem Królestwa Szwecji do Unii Europejskiej – zliberalizowanym rynku pocztowym, na którym nie istnieje już „publiczne służby pocztowe”, działa na identycznych warunkach finansowych około trzydziestu przedsiębiorstw. W szczególności Posten AB nie otrzymuje żadnego finansowania od państwa z tytułu swoich obowiązków świadczenia usługi powszechnej, na co jednakże zezwala art. 7 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 97/67.

22 Pozwane państwo członkowskie zwraca ponadto uwagę, że szwedzki rynek usług pocztowych różni się od analizowanego w wyroku TNT Post UK (C-357/07, EU:C:2009:248) rynku brytyjskiego tym, że w chwili wydania wspomnianego wyroku świadczenie szeregu publicznych usług pocztowych w Unii było powierzone przedsiębiorstwom publicznym o statusie monopolu, podczas gdy sytuacja taka nie jest już możliwa od momentu, gdy art. 7 ust. 1 dyrektywy 97/67 położył kres możliwości przyznawania praw wyłącznych lub szczególnych w omawianym sektorze.

23 Wobec powyższego Królestwo Szwecji ocenia, że zwolnienie Posten AB z podatku VAT oznaczałoby przyznanie tej spółce sztucznej przewagi konkurencyjno-cenowej względem jej

konkurentów, mogącej sięgać aż do wysokości mającego zastosowanie podatku VAT, a mianowicie 20%, co zmniejszyłoby nacisk konkurencyjny na rynku pocztowym ze szkody dla konsumenta końcowego. Co więcej, zwolnienie takie skutkowałoby podniesieniem ceny usług wykonywanych w ramach outsourcingu, z których korzysta Posten AB, ponieważ spółka ta nie mogłaby dla niej odliczać podatku VAT naliczonego od jej zakupów, co mogłoby z kolei skłonić ją do reorganizacji jej działalności w ten sposób, by sama świadczyła więcej usług w ramach wewnętrznych struktur.

24 Królestwo Szwecji podnosi ponadto, że podatek VAT byłby pobierany od wszystkich usług pocztowych w Szwecji od 1993 r., przy czym system ten nie byłby kwestionowany – z wyjątkiem sektora bankowego/ubezpieczeń, a to konkretnie ze względu na zwolnienie z podatku VAT, z którego on korzysta i które nie pozwala mu dokonać odliczenia podatku VAT naliczonego od usług pocztowych, z których korzysta.

25 Wreszcie państwo to wskazuje, że niniejsza sprawa dotyczy, tytułem głównym, funkcjonowania rynku pocztowego i że przepisy dotyczące zwolnienia z podatku VAT nie są konieczne dla możliwie jak najlepszego funkcjonowania tego rynku.

Ocena Trybunału

26 Tytułem wstępu należy zauważyć, że Królestwo Szwecji opiera się na dyrektywie 97/67, zmienionej dyrektywą 2008/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz.U. L 52, s. 3). Niemniej ta ostatnia dyrektywa nie obowiązuje jeszcze w chwili upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii. Tym samym skarga w niniejszej sprawie należy rozpoznać w oparciu o dyrektywę 97/67, zmienioną dyrektywą 2002/39.

27 Jest bezsporne, że zgodnie ze stanowiskiem Królestwa Szwecji, od kiedy państwo to zniosło monopol historycznego operatora w 1993 r., nie istnieje już na jego terytorium „publiczne służby pocztowe” w rozumieniu dyrektywy 2006/112, a w konsekwencji nie istnieje obowiązek zwolnienia z podatku VAT jakiegokolwiek operatora usługi pocztowej. Pozwane państwo członkowskie objęło również podatkiem VAT świadczenie usług i dostawy towarów z tymi usługami związane wykonywane przez wszystkich operatorów usług pocztowych.

28 W tym względzie należy przypomnieć, że Trybunał orzekł już, iż pojęcie „publicznych służb pocztowych”, zawarte w art. 13 cz. 1 lit. a) szóstej dyrektywy 77/388, które zostało dosłownie powtórzone w art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono operatorów publicznych lub prywatnych, którzy zobowiązali się do zapewnienia w danym państwie członkowskim całości lub części „powszechnych usług pocztowych” w rozumieniu dyrektywy 97/67 (zob. podobnie wyrok TNT Post UK, C-357/07, EU:C:2009:248, pkt 40).

29 Jest tymczasem bezsporne, że w chwili upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii na dzień 18 lipca 2007 r. spółka Posten AB została wyznaczona jako „operator pocztowej usługi powszechnej” w Szwecji w rozumieniu dyrektywy 97/67.

30 Poza tym z pism Królestwa Szwecji wynika, że zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 97/67 krajowe przepisy nakładają na spółkę Posten AB szczególne obowiązki mające na celu zagwarantowanie, że zapewnia ona powszechną usługę pocztową w rozumieniu tej dyrektywy na całym terytorium tego państwa członkowskiego.

31 Z powyższego wynika, że skoro spółka Posten AB zapewnia w Szwecji całości lub części „powszechnych usług pocztowych” w rozumieniu dyrektywy 97/67, to należy uznać ją za „publiczną służbę pocztową” w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112, i że w

konsekwencji dokonywane przez t? spó?k? jako operatora us?ugi powszechnej ?wiadczenie us?ug i dostaw? towarów z tymi us?ugami zwi?zan?, z wyj?tkiem przewozu osób i us?ug telekomunikacyjnych, nale?y zwolni? z podatku VAT.

32 Wniosku tego nie mo?e podwa?y? argument Królestwa Szwecji, zgodnie z którym zasada neutralno?ci podatkowej stoi na przeszkodzie proponowanej przez Komisj? wyk?adni dyrektywy 2006/112 z tego powodu, ?e sytuacja rynku pocztowego w owym pa?stwie cz?onkowskim istotnie ró?ni si? od sytuacji analizowanej przez Trybuna? w wyroku TNT Post UK (C?357/07, EU:C:2009:248) tym, ?e us?ugi ?wiadczone przez Posten AB nie ró?ni? si? od us?ug ?wiadczonych przez innych operatorów na rynku szwedzkim.

33 Z pkt 37–39 wyroku TNT Post UK (C?357/07, EU:C:2009:248) wynika bowiem, ?e ró?nicami?dzy „publicznymi s?u?bami pocztowymi” a innymi operatorami polega nie na charakterze ?wiadczonych us?ug, lecz na okoliczno?ci, ?e operatorzy, którzy zapewniaj? ca?o?? lub cz??? pocztowej us?ugi powszechnej, s? poddani szczególnemu re?imowi prawnemu obejmuj?cemu specyficzne obowi?zki. Tymczasem z pkt 30 niniejszego wyroku wynika, ?e na Posten AB rzeczywi?cie spoczywaj? takie obowi?zki.

34 Wniosku sformu?owanego w pkt 31 niniejszego wyroku nie podwa?a równie? okoliczno??, ?e wyrok TNT Post UK (C?357/07, EU:C:2009:248) zosta? og?oszony po dniu up?ywu terminu na zapewnienie zgodno?ci prawa szwedzkiego, wyznaczonego w uzasadnionej opinii na dzie? 18 lipca 2007 r.

35 W razie bowiem gdy obowi?zek wynika z udzielonej przez Trybuna? wyk?adni prawa Unii, Trybuna? sprecyzowa? i wyja?ni? znaczenie oraz zakres przepisu, tak jak powinien by? on by? rozumiany i stosowany od chwili jego wej?cia w ?ycie, a pa?stwa cz?onkowskie powinny od tego momentu interpretowa? i stosowa? prawo Unii w brzmieniu wynikaj?cym z wyroku – nawet pó?niejszego – Trybuna?u. Odmienna sytuacja zachodzi tylko wówczas, gdy Trybuna?, ze wzgl?dów pewno?ci prawa, wyj?tkowo ograniczy? w odniesieniu do przesz?o?ci mo?liwo?? powo?ania si? na tak zinterpretowane prawo w celu podwa?enia stosunków prawnych (zob. wyrok Denavit italiana, 61/79, EU:C:1980:100, pkt 16, 17), co nie mia?o miejsca w wyroku TNT Post UK (C?357/07, EU:C:2009:248).

36 Wobec powy?szego nale?y uwzgl?dni? podniesiony przez Komisj? na poparcie skargi zarzut pierwszy.

W przedmiocie zarzutu drugiego, opartego na nieprawid?owej transpozycji art. 135 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2006/112

Argumentacja stron

37 Komisja podnosi, ?e Królestwo Szwecji powinno zwolni? z podatku VAT dostawy, za cen? równ? warto?ci nominalnej, znaczków pocztowych wa?nych w obrocie pocztowym na terytorium krajowym.

38 Twierdzi ona, ?e znaczki pocztowe stanowi? ?rodek p?atno?ci za us?ugi pocztowe i ?e zakres dotycz?cego ich zwolnienia powinien w ka?dym razie odpowiada? zakresowi zwolnienia udzielonego publicznym us?ugom pocztowym.

39 Królestwo Szwecji przyjmuje ten argument Komisji, lecz wyci?ga z niego wniosek przeciwny do wniosku tej instytucji, a mianowicie, ?e skoro publiczne us?ugi pocztowe nie powinny zosta? zwolnione z podatku VAT, to podobnie powinno by? ze znaczkami pocztowymi.

Ocena Trybunału

40 Z samego brzmienia art. 135 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2006/112 wynika, że państwa członkowskie muszą zwolnić z podatku VAT dostawy, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym na terytorium krajowym.

41 Po pierwsze, z przedłożonych Trybunałowi akt sprawy wynika, że w chwili upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii na dzień 18 lipca 2007 r. ustawodawstwo szwedzkie nie przewidywało zwolnienia znaczków pocztowych przewidzianego w art. 135 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2006/112.

42 Po drugie, na poparcie swych twierdzeń dotyczących oddalenia zarzutu Królestwo Szwecji ogranicza się do twierdzenia co do istoty, że dostawy, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym na terytorium krajowym nie są zwolnione z podatku VAT w konsekwencji poddania podatkowi VAT dostaw towarów związanych z usługami świadczonymi przez publiczne służby pocztowe, z wyjątkiem usług telekomunikacyjnych i przewozu osób. Tymczasem w pkt 26–32 niniejszego wyroku zostało stwierdzone, że takie poddanie jest sprzeczne z przepisami art. 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112.

43 W tych okolicznościach należy uwzględnić również zarzut drugi.

44 Co za tym idzie, wniesiona przez Komisję skarga jest zasadna w całości.

45 Z całości powyższych rozważań wynika, że Królestwo Szwecji – nie zwalniając z podatku VAT dokonywanych przez publiczne służby pocztowe świadczenia usług i dostawy towarów z tymi usługami związanej, z wyjątkiem przewozu osób i usług telekomunikacyjnych, ani dostawy, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym na terytorium krajowym – uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyły na mocy, odpowiednio, art. 132 ust. 1 lit. a) i art. 135 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2006/112.

W przedmiocie kosztów

46 Zgodnie z art. 138 regulaminu postępowania przed Trybunałem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie kosztami postępowania Królestwa Szwecji, a państwo to przegrało sprawę, należy obciążyć je kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (wielka izba) orzeka, co następuje:

1) **Królestwo Szwecji – nie zwalniając z podatku od wartości dodanej dokonywanych przez publiczne służby pocztowe świadczenia usług i dostawy towarów z tymi usługami związanej, z wyjątkiem przewozu osób i usług telekomunikacyjnych, ani dostawy, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym na terytorium krajowym – uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyły na mocy, odpowiednio, art. 132 ust. 1 lit. a) i art. 135 ust. 1 lit. h) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.**

2) **Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.**

Podpisy

* Język postępowania: szwedzki.